

den hen i det offentlige. Så hvis de penge kunne blive trukket tilbage ... Sådan er det ikke. Der bruges flere penge end nogen sinde før på det samlede offentlige velfærdssystem.

Så bliver der spurgt om det offentlige forbrug. Det er klart, at hvis en ledig kommer i arbejde, så betyder det jo, at der er mulighed for, at privatforbruget stiger. Det er klart. Fru Line Barfod må så leve med, at hvis folk kommer i arbejde, så stiger muligheden for et privatforbrug, så stiger muligheden for produktion, og så stiger også muligheden for, at den andel, man i øvrigt betaler i skat til det offentlige, udgør et større rådhedsbeløb. Man kan altså gøre mere.

Og de tilbud er til for alle. Jeg ved ikke, hvorfor fru Line Barfod siger, at jeg har talt om brugerbetaling eller forsikringsordninger, det har jeg ikke talt noget om. Men de servicetilbud er til for alle, forudsat at man altså er syg, før man bliver opereret. Det er jo sådan, at der er nogle begrænsninger for, hvilke tilbud man egentlig kan gøre brug af på hvilke tidspunkter.

Kl. 14.20

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at finansministerens betragtninger er meget interessante, om end de er forholdsvis langt fra virkeligheden, men lad mig tage en enkelt del af Velfærdskommissionens forslag for ligesom at høre, hvad det er, finansministeren vil, når nu det skal være så godt med kirurgi osv. osv. Bare det forslag, som er kommet fra Velfærdskommissionen om at indføre brugerbetaling på basale sundhedsydelser, f.eks. at det nu skal til at koste penge at gå til sin praktiserende læge.

Mener finansministeren, at det er en forbedring eller en forringelse af velfærdsordninger? Og mener finansministeren på den baggrund, at det er et forslag, som man bør støtte, eller som man bør forkaste?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg sagde for længe siden, at jeg ikke vil forholde mig til Velfærdskommissionens forslag for nuværende. Vi vil have lov at læse dem og gå dem igennem, og så danner de baggrund for en politisk drøftelse. Noget er godt, og noget er sikkert mindre godt. Det er en fri tanke, der ligger fra kommissionens side, de kommer med deres forslag, og det skal de have lov til. Så vil vi an-

dre forholde os til dem, få lov at gennemanalysere, hvad der ligger i dem. Noget kan man lide, og noget kan man ikke lide, sådan er det, men der er ikke nogen melding i dag til de enkelte specifikke forslag fra Velfærdskommissionen.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er det jo fuldstændig ligegyldigt, om det er et forslag fra Velfærdskommissionen eller ej. Hvad er finansministerens holdning til et forslag om brugerbetaling på basale ydelser inden for sundhed som f.eks. brugerbetaling for at gå til sin praktiserende læge? Det er et forslag, som kunne være kommet når som helst, og som finansministeren selvfølgelig er i stand til at tage stilling til.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er rigtigt, at det forslag kunne have været kommet når som helst. Helt korrekt. Er det kommet?

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for et afsluttende spørgsmål.

Line Barfod (EL):

Ministeren taler jo, som om virkeligheden ser helt anderledes ud, end den gør. Det kan godt være, ministeren i kroner og øre kan gøre op, at der bruges flere penge. Det hjælper jo ikke, hvis behovet stiger.

Den virkelighed, folk kan mærke, er, at der er flere børn pr. ansat ude i børnehaverne, at hjemmehjælperne skal løbe stærkere, at de, der gør rent, skal løbe meget stærkere osv. Det opleves som nedskæringer. Så kan ministeren lave nok så meget talmagi, men det er den virkelighed, folk mærker, og det er jo derfor, vi diskuterer, hvad vi gør ved den nedslidning, der er, fordi folk skal løbe så stærkt.

Nu sagde ministeren før, at han ikke mente, vi skulle ansætte flere i børnehaverne. Han syntes, vi skulle have nogle ud på normale arbejdspladser i stedet. Jeg vil gerne sige, at jeg i høj grad opfatter arbejdet i en børnehave eller som hjemmehjælper eller andre steder i det offentlige som værende arbejde på normale arbejdspladser, og jeg synes, at det ville være rart, hvis ministeren ville forholde sig til, at man kunne ansætte flere, så vi ikke får så mange, der bliver slidt ned, og så vi får bedre velfærd, frem for at folk bliver slidt ned så hurtigt og skal på overførselsindkomst.